

۱. تزریق پرولاکتین می تواند باعث بهبود میزان اختلالات حرکتی ناشی از خونریزی مغزی گردد.

خونریزی مغزی بیماری هست که با میزان مرگ و میر بالا و به دنبال آن اختلالات حرکتی همراه است. در خونریزی داخل مغزی سطح پرولاکتین سه برابر افزایش پیدا می کند. در این مطالعه اثرات تزریق پرولاکتین بر میزان اختلالات حرکتی و بیان ژن های گیرنده پرولاکتین به دنبال خونریزی داخل مغزی در موش های صحرایی مورد بررسی قرار گرفت. این مطالعه بر روی ۴۰ سر موش صحرایی انجام گرفت که به چهار گروه شم، خونریزی داخل مغزی و دو گروه دریافت کننده دوزهای ۱ و ۲ میکروگرم پرولاکتین تقسیم شدند. وزن حیوانات در روزهای ۱، ۳ و ۷ در گروه های شم و دریافت کننده پرولاکتین افزایش یافت. نمره نورولوژیک در گروه های خونریزی داخل مغزی کاهش یافت و به دنبال تزریق پرولاکتین بهبود یافت. همچنین میزان بیان ژن رسپتور پرولاکتین در گروه های خونریزی داخل مغزی و گروه های دریافت کننده پرولاکتین نسبت به شم افزایش یافت. براساس نتایج می توان بیان کرد که پرولاکتین می تواند باعث بهبود میزان اختلالات حرکتی از طریق تغییر در میزان بیان ژن های گیرنده پرولاکتین گردد. مجریان: موسی الرضا حاج زاده، شیبیا یوسفوند، زکیه کشاورزی

۲. گیاه *Dracocephalum kotschy* می تواند اثرات ضد التهابی بر روی موش های صحرایی داشته باشد.

در مطالعه فیتوشیمی زیرین گیاه در محیط برون تنی، نشان داده شد که عصاره اتانولی این گیاه دارای خواص آنتی اکسیدانسی است.

همچنین در این مطالعات مشخص شد عصاره اتانولی این گیاه دارای خواص ضدالتهابی می باشد و با توجه به افزایش میزان آنتی اکسیدانت ها در بافت هدف، اثرات ضدالتهابی گیاه به خواص آنتی اکسیدانسی آن ارتباط داده شد. مجریان: مریم رامش راد، جمال کسائیان، پیمان آل شیخ، مهران وطنچیان، حمید ملازاده، اسما اسدنژاد، نفیسه وحیدی

۳. سن، جنسیت و شغل افراد می تواند از عوامل تعیین کننده مهم در ابتلا به کووید-۱۹ و رعایت پروتکل ها باشد.

پاندمی بیماری کووید ۱۹ تبدیل به یک مشکل سلامتی و اقتصادی-اجتماعی بزرگی شده است. مطالعه حاضر با هدف ویژگی های بالینی و رفتار های بهداشتی مرتبط با ابتلا به بیماری کروناویروس ((COVID-19 مراجعه کنندگان مراکز ۱۶ ساعته تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی انجام شده است. با توجه به نتایج به نظر می رسد سن، جنسیت و شغل افراد از عوامل تعیین کننده مهم در ابتلا به کووید-۱۹ و رعایت پروتکل ها می باشند. بکارگیری برنامه های هدفمند در این گروه ها می تواند در کنترل بیماری کووید-۱۹ کمک کننده باشد. مجریان: حمید توکلی قوچانی، افشین دلشاد، حمیدرضا شرکاء، علیرضا افشاری صفوی، حسین لشکردوست، جمیله رحیمی

۴. کودکان با سابقه وزن کم هنگام تولد (کمتر از ۲۵۰۰ گرم) نسبت به کودکان با سابقه وزن طبیعی هنگام تولد (بیشتر از ۲۵۰۰ گرم) ممکن است بیشتر دچار اختلال تکاملی شوند.

نوزادان کم وزن مستعد ابتلا به تاخیر در تکامل حرکات درشت و ظریف می باشند. بنابراین یکی از اولویت های سیستم بهداشتی درمانی کشورهای توسعه یافته، اختلالات تکاملی می باشد که دارای شیوع ۲۰-۱۵ درصد می باشد. از آنجایی که تکامل به راحتی تحت تاثیر محیط قرار میگیرد لذا مداخله زود هنگام امری ضروری است بنابراین نیاز به تشخیص زود هنگام دارد که تنها از طریق پایش و غربالگری تکاملی امکان پذیر است. در مطالعه حاضر بین میانگین نمره تکاملی در گروه کودکان با سابقه وزن کم، هنگام تولد (کمتر از ۲۵۰۰ گرم) با نمره تکاملی کودکان با سابقه وزن طبیعی، هنگام تولد (بیشتر از ۲۵۰۰ گرم)

تفاوتی دیده نشد اما بین رتبه تولد با حیطة تکاملی حرکات درشت، بین متغیر سن مادر و نمره تکاملی حیطة حرکات ظریف ارتباط پیدا شد. فرزندان دوم و بیشتر در اکثر مهارتهای حرکتی درشت دارای میانگین نمرات بالاتری نسبت به فرزندان اول بودند. سن بالای مادر ارتباط معناداری را با تاخیر تکامل در حیطة حرکات ظریف داشت. علاوه بر نتایج حاصل از این مطالعه یکی از فاکتورهای موثر بر بروز اختلال تکاملی کودکان، وزن کم هنگام تولد است. لذا این نوزادان نیاز به آموزش تغذیه صحیح، ارزیابی و پایش وضعیت تکاملی در سنین پایین و ثبت دقیق وضعیت تکاملی این نوزادان در پرونده های بهداشتی و درمانی دارند. مجریان: اندیشه حامدی، اکرم موسوی، امیر توانگران فهیم، دکتر حسین زارع

۵. داروی آتورواستاتین روی نرخ بقا و سرعت بهبودی بیماران بستری مبتلا به کووید-۱۹ تاثیر مثبتی نداشته است.

این مطالعه در بیمارستان امام حسن در شهر بجنورد، ایران، در سال ۱۳۹۹ انجام شد. بیماران به صورت تصادفی در دو گروه مورد، که تحت درمان با داروی استاندارد بعلاوه آتورواستاتین یک بار در روز به مدت حداقل دو هفته بوده و گروه شاهد که تنها تحت درمان با درمان استاندارد می باشند، قرار گرفتند. میانه روزهای بستری تا زمان ترخیص از بیمارستان در گروه مقایسه ۴ روز و در گروه مداخله ۶ روز است که به بیان دیگر تجویز آتورواستاتین به بیماران باعث افزایش طول مدت بستری بیماران در بیمارستان شده است. میزان مرگ در گروه مقایسه ۲.۶٪ و در گروه مداخله ۶.۶ درصد بوده است با این وجود تفاوتی بین میزان مرگ در دو گروه مورد مطالعه مشاهده نشد. در طول مدت مطالعه، ۱.۳٪ بیماران گروه مقایسه در آی سی یو بستری شدند اما در گروه مداخله ۱۸.۴٪ بیماران در طول مطالعه در آی سی یو بستری شدند. به بیان دیگر میزان بستری شدن در بخش آی سی یو در گروه مداخله بیشتر از گروه مقایسه بوده است. به عبارت دیگر زمان وقوع بهبودی در بیماران گروه مقایسه کوتاهتر از زمان وقوع بهبودی در بیماران گروه مداخله است. در این مطالعه مشخص شد که داروی آتورواستاتین روی نرخ بقا و سرعت بهبودی بیماران بستری مبتلا به کووید-۱۹ تاثیر مثبتی نداشت.

مجریان: مجید غفوری، مریم رامش راد، سید احمد هاشمی، محمد رضا تقوی، پیمان آل شیخ، مینا نوروزی خلیلی، امیر عظیمیان، رامین حقیقی، مینا سادات مهاجرزاده

